

Polska Izba Gospodarcza Elektrotechniki – samorząd gospodarczy sektora elektrotechnicznego

Janusz Nowastowski

Polska Izba Gospodarcza Elektrotechniki należy do europejskiej organizacji samorządu gospodarczego ORGALIME i jest włączona razem z Krajową Izbą Gospodarczą w pełny zakres konsultacji nowych uregulowań prawnych dla funkcjonowania przemysłu w Europie.

Europa potrzebuje przemysłu

Europa potrzebuje silnego, innowacyjnego przemysłu. Mamy obecnie w Europie jednolity rynek z pięciuset milionami konsumentów, dwustu dwudziestoma milionami pracowników i dwudziestoma milionami przedsiębiorców. Jest to duży potencjał. Przedstawione dane pokazują możliwość sprostania oczekiwaniom konkurencyjnej Europy. W Unii Europejskiej jedna czwarta miejsc pracy przypada nadal na przemysł wytwórczy, drugie tyle na usługi, które są z nim związane, jak np. dostawcy lub sprzedawcy. W zakresie badań i rozwoju aż 80% działań jest podejmowanych w przemyśle – jest on siłą napędową innowacji.

Skuteczność europejskiego przemysłu w dziedzinie eksportu zależy w dużej mierze od jego konkurencyjności na arenie światowej. Spójrzmy na problem globalizacji w kontekście sytuacji europejskiego przemysłu. Połączenie postępu technicznego, niższych kosztów transportu oraz liberalizacji polityki w Unii Europejskiej i poza nią, doprowadziło do zwiększenia wymiany handlowej oraz przepływu inwestycji zagranicznych pomiędzy krajami. Rosnąca międzynarodowa integracja gospodarcza, powszechnie określana mianem globalizacji, daje wiele możliwości. Przedsiębiorstwa z UE uzyskały łatwiejszy dostęp do nowych i rozwijających się rynków oraz źródeł finansowania i technologii. Choć globalizacja przynosi olbrzymie korzyści i możliwości, oznacza także, że Europa musi zmierzyć się z ostrą konkurencją – zarówno ze strony gospodarek o niskich kosztach, takich jak gospodarka Chin czy Indii – jak i gospodarek opartych na innowacjach, jak gospodarka USA. Konsumentom z UE mają większy wybór towarów po niższych cenach. Otwiera to perspektywy potencjalnych, znacznych korzyści dla Unii w postaci wyższego poziomu wydajności i realnych zarobków. Komisja Europejska szacuje, że wzrost poziomu życia w ciągu ostatnich 50 lat w około jednej piątej można przypisać globalizacji. Dlatego UE stanowczo opowiada się za większą otwartością gospodarczą. Unijna polityka handlowa stała się ważnym instrumentem kierowania liberalizacją światowego handlu. Jednakże społeczeństwo często kojarzy globalizację z utratą miejsc pracy, obniżeniem zarobków i pogorszeniem warunków pracy. Niepokoją te związane są z obawami, że zwiększona konkurencja ze strony krajów o niskich kosztach pracy nakłada zbyt dużą presję na lokalnych producentów i pracowników, i może doprowadzić do całkowitego lub częściowego zamknięcia zakładów produkcyjnych w kraju i przeniesienia ich za granicę.

Obecnie w Europie zostały zdefiniowane sektory przemysłowe, dla których jest tworzona sektorowa polityka gospodarcza. Są to m.in.: biotechnologia, chemikalia, drzewnictwo, papiernictwo, poligrafia, górnictwo, metale i minerały, inżynieria elektryczna EEI, konstrukcja – budownictwo, meble, metrologia prawna i towary paczkowane, obuwie, pojazdy, przemysł lotniczy i kosmonautyczny, przemysł morski, przemysł obronny, przemysł skórzany, przemysł spożywczy, radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe, sektor ochrony zdrowia – leki, technologie informacyjne i komunikacyjne, tekstylia i odzież, turystyka, urządzenia ciśnieniowe i gazowe, urządzenia mechaniczne, zabawki. Przemysł elektrotechniczny – inżynieria elektryczna – stanowi jeden z największych sektorów przemysłowych na świecie. Jego produkcja obejmuje zarówno proste towary konsumpcyjne, jak i bardzo zaawansowane technologicznie turbiny przemysłowe, sieci energetyczne i elektrownie. W UE przemysł ten liczy ok. 200 tys. przedsiębiorstw, głównie MŚP i zatrudnia ok. 2,8 mln osób. W 2008 roku wartość jego łącznej produkcji wyniosła 411 mld euro. EEI osiągnął nieznaczny nadwyżkę w bilansie handlowym, a jego udział w eksporcie UE wyniósł 10%. UE zajmuje drugie miejsce w światowej produkcji EEI z udziałem wynoszącym 21%, za Chinami (30%), a przed USA i Japonią (po 19%). Pod względem wartości dodanej zajmuje drugie miejsce za USA, a przed Japonią i Chinami. Wyroby europejskiego EEI cieszą się dobrą opinią ze względu na ich jakość i niezawodność. Konkurenci nadrabiają jednak straty, podczas gdy UE nie zdołała jeszcze zmniejszyć luki konkurencyjnej, jaka dzieli ją od USA. Inżynieria elektryczna reprezentuje 3% produkcji, wartości dodanej i zatrudnienia w 27 krajach UE, a będąc głównym dostawcą innych sektorów, jest bardzo wrażliwa na cykle koniunkturalne.

Istnieją trzy główne dyrektywy europejskie, które mają zastosowanie do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a odnoszą się do zdrowia, bezpieczeństwa i wydajności:

- dyrektywa niskonapięciowa LVD 2006/95/WE,
- dyrektywa o kompatybilności elektromagnetycznej EMC 2004/108/WE,
- dyrektywa o utylizacji wyrobów elektrycznych i elektronicznych WEEE 2002/96/EC.

Wykorzystują one zasadę „nowego podejścia” zapewniającą wysoki poziom ochrony. Określają niezbędne wymagania, dobrowolne stosowanie norm i obowiązujące procedury oceny zgodności. Niemal całkowity brak interwencji ze strony osób trzecich znacznie obniża ciężar spoczywający na producencie. Zasada ta jest uważana za modelową dla innych bloków handlowych.

Za pomocą powyższych środków oraz poprzez wprowadzenie oznaczenia CE, dyrektywy te bezpośrednio i znacznie przyczyniły się do funkcjonowania jednolitego rynku produktów elektrycznych i elektronicznych. W produkcji elektrotechnicznej i elektronicznej kluczową rolę odgrywa umocnienie jednolitego rynku. Wyroby tego typu nie znoszą regionalizmów i muszą być poddane unifikacji. Nadal jednak istnieją bariery zakłócające jednolity rynek będący siłą napędową wzrostu gospodarczego Unii Europejskiej. Obejmują one rozbieżne przepisy krajowe, powielanie procedur i trudności w dostępie do niektórych sektorów. Przykładem tego może być żądanie badań na znak VDE przy dostępie na rynek niemiecki i różnego rodzaju domowe gniazda wtyczkowe. Uproszczone przenoszenie i korzystanie z praw własności intelektualnej jest kluczem do uruchomienia działań w zakresie badań i rozwoju oraz innowacji, które są kluczowe dla konkurencyjności. Ważnym problemem jest podrabianie towarów na naszym i zagranicznym rynku i dotyka to wielu przedsiębiorstw. Równie ważne jest utrzymanie polityki konkurencji. Funkcjonowanie konkurencyjnych rynków przyczynia się na wiele sposobów do konkurencyjności europejskiego przemysłu. Pobudza to do innowacji i wzrostu wydajności oraz stwarza bodźce dla firm do zwiększenia ich produktywności. Zapewniając równe reguły gry, polityka konkurencji umożliwia dostęp do dużego i złożonego rynku wewnętrznego UE. Konkurencyjne rynki zmuszają do podwyższenia wydajności.

Poprawa infrastruktury energetycznej, transportowej i komunikacyjnej ma również duży wpływ na możliwości rozwojowe przemysłu. Z tym zagadnieniem łączy się bezpośrednio cena nośników energii. Średnie ceny energii elektrycznej dla przemysłu są w Europie na wysokim poziomie w porównaniu z międzynarodowymi standardami. Konkurencyjność tego rynku jest warunkiem poprawy. Jednym z kluczowych zagadnień mających na celu uzyskanie korzyści ekonomicznych z harmonizacji i ekonomii skali jest normalizacja na poziomie europejskim, międzynarodowym lub krajowym. Także same rynki często generują faktyczne normy dzięki uzyskaniu pozycji lidera w dziedzinie technologii przez porozumienia rynkowe lub dominację rynkową. Normy europejskie już odgrywają ważną rolę w ułatwianiu penetracji rynku innowacyjnych towarów i zmniejszaniu kosztów produkcji. Dla przemysłu wytwórczego nadrzędnym celem w nadchodzącym dziesięcioleciu jest opracowanie systemu norm dla Europy, który spełni oczekiwania zarówno podmiotów rynkowych, jak i europejskich organów publicznych. Europa musi także podjąć dodatkowe kroki, aby utrzymać strategiczną pozycję w międzynarodowej normalizacji.

Bardzo modne pojęcie „innowacyjności” jest odmieniane przez wszystkie przypadki. Jest to sprawa kluczowa, aby nie pozostać kontynentem zepchniętym do defensywy. Sprostanie wyzwaniom światowej konkurencji i przyspieszonego, zrównoważonego rozwoju wymaga osiągnięcia doskonałości w dziedzinie innowacji. Innowacje są główną siłą napędową produktywności, zwiększonej efektywności energetycznej i materiałowej, lepszej jakości towarów i usług oraz tworzenia nowych rynków. Jednak Europa nie potrafi przekształcić doskonałości w zakresie idei w zbywalne towary i usługi. Potrzebna jest nowa polityka przemysłowa w zakresie innowacji w celu zachęcenia do znacznie szybszego rozwoju i wprowadzania na rynek towarów

i usług, aby sprawić, że firmy unijne pierwsze wejdą na rynek. Bez takich innowacji przemysł europejski nie będzie w stanie z powodzeniem konkurować na światowym rynku, zarówno w sektorze opartym na nowych technologiach, jak i w sektorach tradycyjnych.

Przemysł europejski musi także umocnić swoją bazę wiedzy, aby pozostać konkurencyjnym, inwestując w badania i innowacje w celu osiągnięcia inteligentnej, zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu społecznemu gospodarki. Uruchomione zostały wspólne inicjatywy technologiczne, aby prowadzić dalsze badania na poziomie europejskim w obszarach o wysokim potencjale w zakresie innowacji.

Polski przemysł elektrotechniczny w swym potencjale wytwórczym jest w ok. 50% własnością dużego kapitału zagranicznego i te przedsiębiorstwa są silnie włączone w realizację polityk europejskich.

Polska Izba Gospodarcza Elektrotechniki jako nowoczesny samorząd gospodarczy pragnie być reprezentantem, źródłem wiedzy i inspiratorem głównie dla tej części przemysłu, która jest polską własnością.

Przemysł elektrotechniczny w Polsce

Jedną z najważniejszych gałęzi przemysłu przetwórczego jest przemysł elektromaszynowy, do którego końcowych produktów należą: maszyny dla innych działów gospodarki (obrabiarki, silniki, kotły i turbiny parowe, maszyny rolnicze, itp.), samochody, samoloty, tabor kolejowy, statki, motocykle, rowery, ciągniki, transformatory, odbiorniki telewizyjne i radiowe, telefony, kable, komputery, mikroskopy oraz aparatura pomiarowa.

W skład przemysłu elektromaszynowego wchodzi przemysł elektrotechniczny. Natomiast szerzej pojmowana branża elektrotechniczna składa się z trzech segmentów:

- produkcja – przemysł elektrotechniczny – obejmuje kable, aparaturę nisko-, średnio- i wysokonapięciową, oprawy oświetleniowe, źródła światła, osłony rurowe i kanałowe, trasy kablowe, urządzenia elektrotermii, silniki elektryczne, transformatory, agregaty prądotwórcze, zasilanie awaryjne, akumulatory i baterie, przekształtniki tyrystorowe,
 - handel – obejmuje dystrybutorów urządzeń wyprodukowanych w Unii Europejskiej i poza jej granicami, importerów elementów elektrotechniki, hurtowników zagranicznych i krajowych oraz detalistów, w tym sieci marketów budowlanych, np. Castorama, OBI, NOMI itp. (w Polsce ok. 2 tys. firm),
 - elektroinstalatorstwo i montaż podzespołów – obejmuje przedsiębiorstwa elektroinstalacyjne, począwszy od bardzo dużych firm, mających niekiedy własne działy produkcji (np. rozdzielnic elektrycznych), aż do kilkunastu tysięcy, w większości kilkusobowych, rzemieślniczych zakładów elektroinstalacyjnych.
- Polityka gospodarcza Polski jest zgodna z założeniami polityki zrównoważonego rozwoju, prowadzonej w całej Unii Europejskiej. Przejawia się to w następujących działaniach:
- tworzeniu warunków infrastrukturalnych – drogi, lotniska, koleje, telekomunikacja,
 - prywatyzacji przemysłu – sprzedaż państwowej własności przemysłu elektromaszynowego,

- tworzeniu dobrych warunków dla kapitału zagranicznego, biorącego udział w budowie nowych zakładów przemysłowych, np. w specjalnych strefach ekonomicznych, parkach przemysłowych,
- walce z barierami biurokratycznymi i korupcją w procesach inwestycyjnych,
- utrzymywaniem stabilności podatkowej w stosunku do innych krajów europejskich,
- kształceniu i przekwalifikowywaniu kadr zgodnie z potrzebami przemysłu.

Rozważane jest również wspieranie polskich przedsiębiorców w inwestowaniu poza granicami kraju. W ramach tego typu działań ma powstać specjalna agenda przy Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych.

W 2011 roku, siedem lat po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej, coraz trudniej jest mówić precyzyjnie o „polskim” przemyśle. W naszym kraju mocno zakorzeniają się fundamentalne zasady Unii:

- swobodny przepływ towarów,
- swoboda świadczenia usług,
- swobodny przepływ kapitału,
- swobodny przepływ osób.

Skutkiem tego są zmiany właścicielskie większości firm. Musimy godzić się z faktem, że często nie jest możliwe określenie, do kogo należy dana fabryka – w sensie narodowościowym. Jeśli firma jest spółką akcyjną notowaną na giełdach, to istnieje płynny przepływ własności akcji. W tym przypadku tylko urzędy antymonopolowe mają narzędzia do blokowania przejęć dążących do monopolizacji poszczególnych rynków i sektorów gospodarczych. W przemyśle ogółem zatrudnionych jest 25% wszystkich pracujących. Wskaźniki zatrudnienia dla 2009 roku spadły o ok. 5% w stosunku do przedkryzysowego roku 2008, lecz od I kwartału 2010 roku rozwija się trend lekko wzrostowy. Sektor prywatny polski i zagraniczny w przemyśle stanowi 93,5% ogółu firm.

Produkcja przemysłu przetwórczego w Polsce w cenach bieżących wynosiła odpowiednio w: 2000 roku – 412 mld zł, w 2005 – 590 mld zł, w 2007 – 760 mld zł, w 2008 – 861 mld zł oraz w 2009 – 855 mld zł. Dynamika produkcji jest więc bardzo wysoka, stąd tak dobre dotychczasowe opinie o polskiej gospodarce. W produkcji maszyn i aparatury elektrycznej wynosi ona 200% w relacji 2008/2000, z kolei w produkcji sprzętu telekomunikacyjnego i RTV – aż 390% w relacji 2008/2000. Przetwórstwo przemysłowe stanowi 86% całego przemysłu, w tym przemysł elektrotechniczny stanowi 5%. Wartość sprzedaży przemysłu elektrotechnicznego wynosi 48 mld zł rocznie.

W tabeli I przedstawiono zmiany wolumenu produkcji kilku grup wyrobów. Przytoczone liczby wskazują na wyraźny wzrost produkcji przemysłu elektrotechnicznego po roku 2000. Polityka przemysłowa państwa obejmuje działania we wszystkich sektorach przemysłowych, jednak do sektorów strategicznych zalicza się jedynie sektor energetyczny i obrony. Polityka przemysłowa innych sektorów jest ograniczona do podejmowania działań horyzontalnych wspierających ich ogólny rozwój (tab. II). W okresie 2000–2005 eksport przetwórstwa przemysłowego zwiększał się co roku średnio o 16,2%, w tym sektor elektrotechniczny odnotował wzrost o 10,4% i plasował się na dobrej, trzeciej pozycji. Dynamika nakładów inwestycyjnych w przemyśle elektrotechnicznym wska-

TABELA I. Produkcja wybranych grup wyrobów w latach 2000–2009

Produkcja przemysłu elektrotechnicznego	2000 r.	2008 r.	2009 r.
Silniki elektryczne [tys. szt.]	4173	12 051	15 816
Akumulatory [tys. szt.]	3970	6228	6045
Żarówki [mln szt.]	363	601	498
Chłodziarki i zamrażarki [tys. szt.]	693	2255	1886
Pralki [tys. szt.]	564	2492	3278
Odkurzacze [tys. szt.]	1674	1200	1013
Aparaty telefoniczne [tys. szt.]	357	610	373
Odbiorniki TV [tys. szt.]	6287	17 618	23 418
Liczniki elektryczne [tys. szt.]	66	956	970

TABELA II. Wartość sprzedaży urządzeń elektrycznych według grup rodzajowych w latach 2005–2009

Rok	2005	2006	2007	2008	2009
Jednostka	[tys. zł]				
Silniki	1 972 224	2 430 876	2 930 346	3 467 644	3 355 930
Aparatura rozdzielcza i sterownicza	3 317 444	3 525 243	4 457 435	4 368 912	3 700 177
Druty i przewody	4 004 989	6 239 757	6 988 132	6 785 583	5 429 942
Sprzęt oświetleniowy	2 223 714	2 348 077	2 653 496	2 784 797	3 021 781

zuje na trzykrotnie rosące nakłady w ujęciu: rok 2007 do roku 2000. Przełożyło się to na rosnącą sprzedaż, która powiększyła się 2,5-krotnie w tym okresie. Dane Głównego Urzędu Statystycznego pokazują kryzys w roku 2009. Spadek produkcji dotyczył większości wyrobów. Wzrost zanotowano w przypadku odbiorników TV za sprawą nowej fabryki Sharpa. Największa w Polsce fabryka kabli, Tele-Fonika Kraków, zanotowała w 2009 roku, w stosunku do roku 2007, spadek sprzedaży o 50% – z 5 mld zł do 2,5 mld zł – oraz spadek udziału eksportu z 70% do 50%. Rok 2010 przyniósł lekki wzrost sprzedaży i poprawę wszystkich ważnych wskaźników.

Przemysł elektrotechniczny jest bardzo różnorodny. Najmocniej jest powiązany z budownictwem przemysłowym i mieszkaniowym, produkcją AGD, RTV, motoryzacją. Jeśli te dziedziny przeżywają załamanie, to również w sektorze elektrotechnicznym następują duże spadki wolumenu produkcji. W Polsce w ostatnich latach powstały nowe oraz przekształcono stare państwowe fabryki na fabryki koncernów światowych: ABB (6 fabryk), Philips (5),

Cantoni Motors (5), Bosch-Siemens (3), Electrolux-Zanussi-AEG (4), Legrand, Schneider, IBM, Whirlpool, Mastercook, Dell, Sharp, Lucent-Alcatel, Hager, Simon, nkt Cables i wiele innych. W całościowym wolumenie produkcji elektrotechnicznej ok. 50% pochodzi z fabryk o kapitale zagranicznym. Świadczy to o tym, że w Polsce panują dobre warunki rozwoju przemysłu. Polskie firmy o zagranicznym znaczeniu nie są zbyt liczne. Są to m.in.: TeleFonika Kable (kable i przewody), Radpol (wyroby termokurczliwe), Elhand (transformatory), Ergom i Erko (końcówki kablowe), ES-System, Rosa i Elgo-Brilux (oprawy oświetleniowe), Galmar (instalacje ogromowe), Aparator, APS Energia, Relpol, Biawar i Lumel (aparatura). Polska w ujęciu sumarycznym jest znaczącym w Europie producentem elektrotechniki, a w segmencie opraw oświetleniowych, gdzie istnieje ponad sto prywatnych wytwórni, jesteśmy bardzo liczącym się dostawcą europejskim. Przemysł elektrotechniczny eksportuje 80% swojej produkcji. Z kolei potrzeby rynku krajowego są zaspokajane w dużym stopniu, bo aż w 70% towarami z importu. Kolejne lata potwierdzą, czy przemysł elektrotechniczny w Polsce będzie nadal silną gałęzią gospodarki. Wyniki z roku 2010 pokazują, że raczej tak. Dynamika produkcji przemysłu elektrotechnicznego w I kwartale 2010 r. wyniosła 123,6% (w porównaniu z I kwartałem 2009 r.).

Historia i terażniejszość Polskiej Izby Gospodarczej Elektrotechniki

W roku 1993 została utworzona w Warszawie Izba Gospodarcza Przemysłu Elektrotechnicznego. Usytuowana była w kompleksie branżowych instytucji w Międzyziesiu obok Instytutu Elektrotechniki i fabryki ZWAR (obecnie ABB). Tworzyło ją ponad 100 firm jeszcze wtedy w większości państwowych. Później nastąpił burzliwy okres przekształceń własnościowych często łączący się z zerwaniem dotychczasowych rynków eksportowych, powiązań kooperacyjnych oraz wymianą kadry kierowniczej. Polska branża elektrotechniczna od początku znalazła się na celowniku wielu koncernów europejskich korzystających z możliwości, jakie dawała i nadal daje prywatyzacja. Dla wielu firm była to szansa rozwoju, ale wiele z nich nie przetrwało. Dyrektorem Izby aż do roku 2010 był prof. Wiesław Seruga. Większość firm stopniowo odchodziła z Izby, jakby odreagowując dawną obowiązkową przynależność do zjednoczeń branżowych. Pełna samodzielność objęła również pełną dobrowolność co do przynależności do izb gospodarczych. W przypadku firm przejętych przez kapitał zagraniczny występował często wręcz zakaz należenia do polskich izb gospodarczych. Począwszy od lipca 2010 roku nowe kierownictwo Izby przyjęło strategię otwarcia się również na małe firmy oraz połączenie ze Stowarzyszeniem Producentów Kabli i Osprzętu Elektrycznego. Zmieniono nazwę na Polska Izba Gospodarcza Elektrotechniki, a siedziba biura przeniósł się do Bydgoszczy. Stworzono nowe logo, stronę internetową (www.elektrotechnika.org.pl), uruchomiono codzienny fachowy mailing i organizację wielu spotkań szkoleniowych i integracyjnych. Dziś zrzeszamy już 70 firm (dwukrotnie więcej niż na początku – w tym dwie grupy zakupowe hurtowni elektrycznych). W krajach unijnych ochronę własnych firm zapewnia samorząd gospodarczy, czyli izby gospodarcze i to one kreują powstawanie regulacji zatwierdzanych następnie na forach politycznych. Jeśli nadal będziemy kierowani zadawnioną historycznie wzajem-

ną nieufnością i jako Polacy nie będziemy umieli sami ze sobą współpracować, to życie nie znoszące próżni, ciągle będzie nam narzucać reguły pochodzące z zewnątrz. Polska myśl techniczna i nasze zdolności zostaną docenione, jeśli potrafimy wspólnymi siłami zadbać o nasze interesy, właśnie takich poważnych partnerów oczekują w Europie.

Nasze zadania

Polska Izba Gospodarcza Elektrotechniki jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej oraz największej europejskiej organizacji przemysłu elektromaszynowego ORGALIME w Brukseli. Nasze działania dotyczą wielu obszarów przydatnych każdemu podmiotowi gospodarczemu – trudnych do podejmowania indywidualnie. Wpływamy na modyfikację polskiego prawa gospodarczego poprzez:

- projekt ustawy o normalizacji – popieranie nowego podejścia do tworzenia polskich norm oraz upowszechnienia norm europejskich,
- upowszechnienie nowych zasad prawa ochrony własności przemysłowej,
- zmianę ustawy o terminach płatności w obrocie handlowym w kierunku lepszego zabezpieczenia interesów polskich producentów,
- zmianę prawa podatkowego w zakresie interpretowania funkcjonujących bonusów sprzedażowych,
- zmianę prawa budowlanego w zakresie egzekwowania rzetelnych przeglądów instalacji elektrycznych i tym samym wywołanie ożywienia całego rynku elektrycznego.

Współpracujemy z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie nadzoru rynku wyrobów elektrycznych poprzez:

- niedopuszczenie na rynek polski wyrobów nieprawnie oznakowanych znakiem bezpieczeństwa CE,
- współpracę z laboratoriami akredytowanymi przez PCA dla wykonywania badań sprawdzających,
- walkę z postawami monopolistycznymi dotyczącymi nasze firmy.

Wspieramy działania marketingowe i eksportowe polskich producentów poprzez:

- udział w branżowych misjach gospodarczych oraz grupowy udział w targach w ramach współpracy z SEP oraz Wydziałami Promocji Handlu i Inwestycji polskich ambasad,
- organizowanie w poszczególnych Okręgowych Izbach Inżynierów Budownictwa spotkań z projektantami i inspektorami nadzoru,
- patronowanie targom branżowym i fundowanie nagród dla najlepszych produktów (targi ENERGETAB, EXPOPOWER, EXPO CABLE).

Organizujemy system szkoleń wewnątrzbranżowych, m.in.:

- szkolenia technologiczne w dziedzinie przetwórstwa tworzyw sztucznych w elektrotechnice,
- szkolenia obejmujące dyrektywy unijne, stawiające nowe wymagania wobec przedsiębiorców,
- spotkania branżowych instytutów naukowych oraz przemysłu dla wykorzystania finansowych form pomocowych przeznaczonych na współpracę nauki i przemysłu.

Zapraszamy do aktywnej współpracy wszystkie firmy z sektora elektrotechniki – tylko razem możemy pokonać wiele barier rozwojowych.